

Donderdag 10 januari. Het bed was nog niet echt afgekoeld of we waren al opweg. Uiteraard nog even hier en daar gedag zeggen en nog even de poepdoos legen maar toen weer nieuwe wegen en dingen ontdekken. De bestemming was **Roquetas de Mar**, kort achter de grotere plaats **Almeria**. Weer een boeiende route door bergachtig landschap, overwegend prima wegen. Het schoot dus lekker op. Bij Almeria zagen we een Carrefour supermarkt annex warenhuis. We hadden gehoord dat je hier betaalbaar prepaid internet-met-dongel kon krijgen. Inderdaad. Voor € 29,= kregen we dongel en SIMcard en een perfecte uitleg. In vloeiend Spaans..... Het installeren leverde geen problemen op omdat hier ook Engelse instructie bij was.

We nemen voor alle zekerheid nog 5 euro extra tegoed en hopen dat gemeld wordt wanneer we moeten opladen. De tijd zal het leren. Na Carrefour reden we vrij lang door de nogal drukke stad die, zoals we inmiddels gewend waren, rijkelijk was voorzien van degelijke verkeersdrempels. De grote-stad-agglomeratie ging bijna stiekum over in Roquetas waar de navi ons netjes afleverde bij een grote parking die al aardig gevuld was met campers.

Een hoog gehalte aan langstaanders maar dat schijnt bij gratis plekken te horen. De ligging aan de kilometers lange wandelpromenade en een zeer breed en opvallend schoon strand maakte het toch tot een aardige plaats. We waren al weer snel aan de wandel want we zijn van nature nieuwsgierig naar wat er te bekijken valt. Leuke promenade, leuke winkeltjes en weer heel veel varianten op het thema eettent. Weer viel ons op dat hier veel speelser gebouwd wordt (werd.....?) dan de overbekende plaatsen als Benidorm of Blanes waar Manhattanachtige decors de hoofdmoot vormen.

We zagen zelfs vrij veel complexen die qua bouwstijl herinneringen oproepen aan onze vakantie in Marokko (2010)

We vonden ook een Ferreteria (ijzerwinkel) waar ze gasflesaansluiters voor Spaanse flessen verkopen. Maar ook gasflesaansluiterverkopers houden siesta en dan zit de deur stijf dicht.

Tegen vijven heeft Fred maar even de fiets gepakt om, achteraf, te constateren dat we toch heel wat afgewandeld hadden en een geslaagd bezoek aan IJzermans gebracht. Voor € 12,= hadden we dat belangrijke ding alvast. Nu nog een Spaanse gasfles.....

In de loop van de avond kwamen we samen tot de conclusie dat deze plek niet echt de sfeer had die we verwacht hadden en besloten dat we de volgende dag 25 km verderop zouden kijken hoe het daar zou bevallen. Er speelde ook een beetje mee dat de geprikte plaats stroom en voorzieningen zou hebben en we hoopten onderweg een gasfles te kunnen bemachtigen. De uiteenlopende opmerkingen en adviezen die we inmiddels gekregen hadden, hadden ons een tikkie ongerust gemaakt (qua toch wel belangrijke gasvoorziening).

Nog even pijlsnel wat internetten want de computers hadden nu wel heel erg honger en de boordaccu was ook een beetje zijn fut kwijt na de nodige dagen vrij staan.

Vrijdag 11 januari. Gewekt door de vuilniswagen die tussen de campers laveerde snel even slechts één beker koffie per persoon en toen verlieten we de Duitse enclave.....

We bleven ons verbazen over het landschap. De route voerde bijna 15 km vrij krap tussen de uitgestrekte plastic broeikassen door. En alweer opvallend veel bruine kleurvarianten uit Afrika. "*Hier hebben ze kennelijk geen Polen.*" merkte Fred ondeugend op. We reden net **Almerimar** binnen of daar lag een tankstation met een rek vol gasflessen. Een onbekende maatschappij maar dat was een reden om maar eens te informeren of we een gasfles konden kopen. Gelijk maar met de deur in huis gevallen: "*Buenos Diaz. Por Favor. Gasfles. No contract. Por Favor.*" gooide Fred er in zijn beste Spaans uit. De man fronste zijn wenkbrauwen, keek kort naar de hemel en sprak "*Trentaseis Euro*" (€ 36,=) Joepie!!!!!!

Niks moeilijk doen over contract, over speciale keuring of andere problemen. € 36,= euro betaald en de fles werd netjes bij de camper gebracht en meneer zette ook de aansluiters erop, demonstreerde ook hoe we hem weer moesten wisselen, incasseerde onze dank en liep wuivend weg. Pak van het hart!

De camperplaats wist de navi weer prima te vinden, alleen moest men zich eerst aanmelden bij de *Capitanerie*, de havenmeester van de jachthaven en dat was aan de andere kant van het stadje. Een aardige Duitser fietste ons een stukje vooruit om de weg te wijzen.

Plaats werd alsnog gevonden en Fred spoedde zich naar het kantoor van de havenmeester om aan te melden. De 'Capitano' begroette hem in het Nederlands, de verdere conversatie ging in het Duits. Na betaling van € 50,= borg werd een speciaal elektra-aansluitstekker en 2 sleutels voor de douchegelegenheid overhandigd. De douchegelegenheid was vrij ver van de camperplaats verwijderd en zelfs een beetje verstopt. Na de plichtplegingen kon de camper op een andere dan de aanvankelijk gevonden camperplaats geparkeerd worden en aan de stroom gehangen. Natuurlijk gelijk alles wat er te laden was aangesloten.

De plaats was aardig: Uitzicht op het vrij grote jachthavencomplex en over de havenmonding en de zee. Tijd voor de brunch en verse koffie, nu gezet met gebruik van de elektrische waterkoker. Na een korte babbel met Belgische medecamperars gingen de stappers aan en wandelend op verkenning in de vrij grote stad **Almerimar**. We snuffelde in twee Chinese bazars in de hoop hier een zonnepaneel te vinden maar dat was niet het geval. Wel twee leuke knuffels om de volgende week kleinzoon Kai welkom te heten.

Na de verkennende wandeling gingen we ook nog op de fietsen, heel dapper zonder de accu's, om ook de omgeving een beetje te verkennen. We stelden weer vast dat dit deel van de Spaanse kust toch aantrekkelijker is vanwege speelsere bouw het veel minder giga-grote en hoge hoteltorens. Maar: Ook hier veel stilgelegde, halfafgebouwde projecten. Dit beeld en de vele hectaren plastic broeikassen werkte een beetje deprimerend maar het prachtige weer wist ons snel weer op te beuren. De terugweg ging langs de supermarkt om de proviand op peil te brengen. We kochten een brood dat er zo lekker uitzag dat we als avondmaal een uitgebreide broodmaaltijd namen.

Bij het invallen van de duisternis kwamen we in gesprek met Engelse, sorry, SCHOTSE burens die ons uitnodigden in hun camper en bij een heel gezellige babbel meehielpen om de laatste liter van de 5-literfles vino tinto uit La Romana te behoeden voor bederf.....

Vanwege de verre wandeling naar de douchegelegenheid badderden we toch maar lekker in ons eigen badkamertje waar we vanwege de stroomaansluiting lekker warm water ter beschikking hadden.

Beiden weer spic & span, we konden er weer even tegen!

Voorals vindt het vrij staan, op of nabij het strand of in de natuur, toch wel heel erg leuk en bovendien ontziet dit het budget. Omdat we qua stroom, sani en water er weer tegenkonden zouden we volgende dag verder trekken (en dus € 11,50 sparen.....!), een rit van wel ZEVEN kilometers!!!!

Zaterdag 12 januari. De zeven tussen-de-broeikassen-kilometers werden rap overbrugd naar het plekje in de duinen. Er stonden 7 campers, verdeeld over 5 nationaliteiten. De zee met stevige branding lag op 15 meter, gelukkig stonden we enigszins in een luwte want het waaide stevig.

Na de brunch werken aan de conditie: Een wandeling naar een burcht. Niet zo fraai als Schloss Neuschwanstein of Hohenzollern, maarja, je doet het ermee. Rondom de burcht was een begin gemaakt met infrastructuur ter voorbereiding van een 'Residence',

ook hier is het mes in het varken blijven steken.....

In de loop van de middag probeerde Fred in de sterke branding nog de vissen te verleiden aan zijn 3 jaar oude geconserveerde garnalen te bijten maar niemand meldde zich. Daarom werd de tijd maar gedood met babbelen, vooral met een echte Elzasser die nog behoorlijk Duits sprak en weer wat wijsheden over de Elzas,

Lotharingen en andere van nationaliteit gewisselde departementen leerde. Een fraaie zonsondergang luidde de avond in. Eten, beetje internetten, lezen, puzzelen, volgende plek bepalen en toen in het licht schuddende bed, resultaat van de stevige, iets gedraaide wind.

Zondag 13 januari. Met alweer dik 25 km voor de boeg waren we, na het afscheid van de babbelen, weer aan het rijden. Over niet al te beste wegen belandden we in **Adra**. Dit was een wat grotere vissershavenplaats met een boulevard waar we konden staan. Tussen de palmen en met nog een camper in de buurt. De boulevard nodigde weer uit tot wandelen, dus.....

We wandelden terug door de stad waar we ook een kermis ontdekten: Een minispookhuisje en een springkussen. Vanwege de zondag waren alle toko's gesloten, niet gezellig maar het spaart centen!

Adra was genoeg voor één dag dus plaats bepalen voor de volgende dag. Dit zou een rit worden van ongeveer 80 a 90 km langs een route die op de kaart als mooi stond aangegeven.

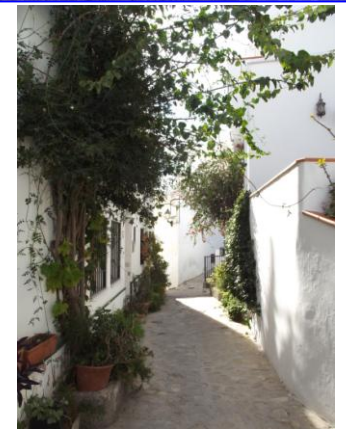
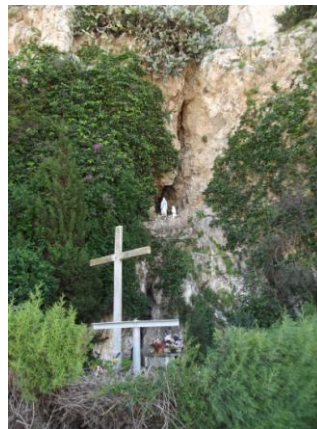
De verwachte overlast door autozittende en hangende jeugd bleef uit zodat we toch een goede nachtrust hadden.

Maandag 14 januari. De route was inderdaad erg mooi. Veel bochten en bergop-bergaf maar steeds mooie vergezichten over de Middellandse zee of het ruige achterland. Gaandeweg werden ook de broeikasvelden minder en maakte plaats voor open tuinbouw. Het landschap werd ook merkbaar groener.

De navi haalde nog even een trucje uit en loodste ons via echt smalle en steile weggetjes naar een grote open camperplek in **Salobrena**. Vrij staan maar dan ook geen service. Wel rondom een prachtige view met een in het oog springende mooi gelegen burcht die al meer op een echte burcht leek en een uitdaging vormde voor onze kuiten!

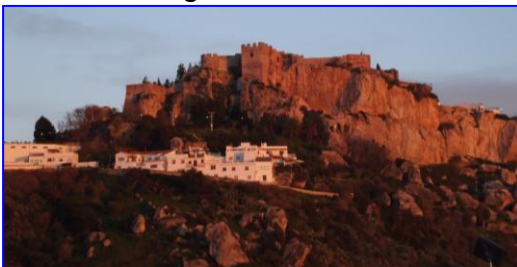

Pittige maar mooie, nee, zeer mooie wandeling! Rondom de burcht lag een pittoresk dorpje met witte huisjes en fraaie steegjes. Genieten dus!

Dinsdag 15 januari. Doordat we erg zuinig moesten zijn met stroom en we bezoek hadden van dochter Debby en kleinzoon Kai werd er pas op woensdag 23 januari verder aan dit verslag gewerkt. Dat betekende toch wel wat graven in het geheugen.....

Deze dinsdag bleven we in Salobrena want er was veel te bekijken.

Als beloning toonde de burcht zich in een mooie rode schijn van de avondzon. De nacht werd het schudden in bed want het waaide erg fors. Een afdekkap van de badkamerontluchting kon nog net voor het wegwaaien gered worden.

Het in de bijgescharrelde documentatie zoeken leverde de volgende standplaats op, weer een stap richting Malaga-Airport.

Het was zoeken op de kaart maar het kleine stadje Benajafate werd gevonden. In de navi gezet en toen naar bed.

Woensdag 16 januari. Even was het twijfelachtig of we in **Benjarafe** mochten staan omdat we in eerste instantie alleen verbodsborden zagen. Iets verder zagen we 3 campers staan en de bewoners vertelden ons dat ze al meerdere dagen stonden zonder problemen. De politie was al vaak voorbij gereden zonder enig commentaar. Okee, camper neergezet en eerst eens lekker gaan brunchen. Na een eerste kennismaking met Jan en Simonne werd er een stevige verkenningswandeling gemaakt, deels langs het strand maar het erg rulle zand was moeilijk beloopbaar. We klommen ook nog een stuk het bovenstadje in maar dit was niet spectaculair. Via de plaatselijke groenteboer gingen we, beladen met verse groenten, weer naar de camper. Hier babbelden we lang met Jan en Simonne die, als ervaren overwinteraars, ons ook weer de nodige tips aan de hand deden. Zo leerden we dat je toch wel op veel plaatsen de toiletcassette kunt legen als er op de putdeksel **Fecalus**(of zoiets.....) staat. Het is wel vrij zwaar om de putdeksel te openen maar het op legale wijze cassette legen mag wat moeite kosten.

Omdat de laptop erg ver leeg was en de boordaccu ook nog maar weinig reserve had heeft Jan deze opgeladen. Hij had zonnepanelen en een aggregaat dus kon makkelijk wat voltjes missen. Een aardig gebaar!

Els kreeg van Simonne een boek ter inzage met geweldige camperreis informatie over Portugal. Uitgever, titel en ISBNnummer zijn genoteerd want deze reeks willen we hebben. De leuke dag werd stijlvol afgesloten met een mooie zonsondergang en een gezamenlijke cassette-leegmaak-beurt. De volgende dag zouden we naar Torremolinos gaan omdat daar een goede en makkelijke treinverbinding was met Malaga-Airport.

Donderdag 17 januari. De verkregen coördinaten voor Torremolinos leidden naar twee vrije plaatsen maar deze zijn inmiddels verboden verklaard.

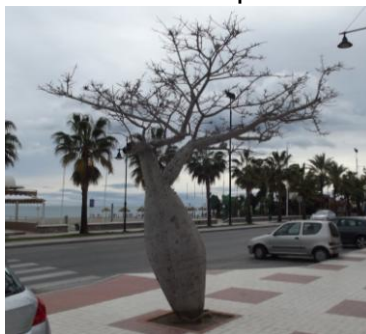
Bij toeval ontdekten we een doodlopende boulevard waar twee campers stonden. Even navragen: Deze campers stonden daar al enige dagen zonder problemen. Erg fijn, want het treinstation lag op 4 a 5 minuten lopen. Perfect ivm het afhalen van Debby en Kai. We reden nog wel op de fiets naar de luchthaven, een vrij hachelijke onderneming vanwege het ontbreken van veilige fietspaden. Deze expeditie leerde ons dat we al helemaal niet met de camper naar de luchthaven moesten gaan. Heel banaal: We zijn bij IKEA hotdogs als ontbijt gaan kopen.....

Erg leuk was dat er op en rond de boulevard (deze eindigde abrupt in een braak liggend stuk

land) grote zwermen kwetterende vrij grote groene parkieten vertoefden.

Torremolinos. Een eindeloos lange boulevard met een heel breed strand. Heel veel hotels en nog meer eet- en drinkgelegenheden. Daartussenin de gebruikelijke winkels en bazars met souvenirs. Typische toeristenstad uit de reisburofolders met een erg gemixt publiek. Opvallende veel Britten viel ons op.

Toch wel wat nerveus ivm de komst van Debby en Kai gingen we de wat onrustige nacht in.....